

РЕШЕНИЕ

№ 1448

гр. София, 06.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 08.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **12102** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № Ц4-01-3366/04.10.2017г. на председателя на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество /КОНПИ, сега Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – постановен при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел. Поддържа, че исканата информация е обществена такава по смисъла на закона, че дейността на държавните органи следва да бъде прозрачна и получаването на информация за нейното осъществяване е в състояние да доведе до съставяне на мнение у всеки гражданин като предоставянето на информация е правило, а отказът следва да бъде правен по изключение – когато ограничението е предвидено в закона с цел охрана на защитен интерес. На следващо място сочи, че в ЗДОИ е предвидена преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, в който случай дадено ограничение от предоставянето на информация не се прилага, а информацията подлежи на предоставяне като тази преценка е задължителна за административния орган. В случая изложените в решението мотиви не били в състояние да преодолеят презумпцията за

откритост и прозрачност на исканата информация и да обосноват необходимостта от защита на други, конкуриращи права или законни интереси и степента на намесата да е необходима в демократичното общество. Проверка за наличието на надделяващ обществен интерес всъщност не била извършена.

Твърдението за нарушение на материалния закон жалбоподателят обосновава с това, че от акта не става ясно на какво основание и коя точно информация се определя като защитена „служебна тайна“, за какъв срок подлежи на защита. Не ставало ясно и от предоставянето на коя точно информация би се затруднило осъществяването правата на държавата по бъдещо евентуално решение за отнемане, доколкото към този момент е внесен иск за отнемане на незаконно придобито имущество и ответникът е имал възможност да се запознае с неговото съдържание като също не било ясно по какъв начин предоставянето на търсената информация ще наруши правата на страните по вече започналия граждански процес.

По отношение на твърдението за наличие на търговска тайна намира, че размерът на разходите на държавния орган не може да бъде определен като такава, доколкото не може да става въпрос за нелоялна конкуренция между търговци.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат лично и чрез адв.К..

Ответникът по оспорването чрез юрк.М. в съдебно заседание, поддържа съображенията за неоснователност на жалбата, изложени в отговора по нея. Намира, че са спазени процедурите за издаване на решението и същото е законосъобразно. Моли да бъде взето предвид, че дейността на Комисията е уредена в специален закон, който изключва приложението на ЗДОИ, както и че заявената информация не представлява обществена такава по см. на ЗДОИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх.№ 3215/21.09.2017г., с което тя е поискала да ѝ бъде предоставена по реда на ЗДОИ информация за това какви разходи е направила КОНПИ във връзка с проверката на имуществото на Ц. В. и семейството му, в т.ч. разходи за копирни услуги и всякакви други плащания освен заплатите на служителите на комисията; Има ли КОНПИ отказ от властите на Ш. да бъдат наложени обезпечителни мерки върху имотите на В. там, ако КОНПИ дължи разноски на Ш. – в какъв размер са те и платени ли са; Има ли откази от други държави, ако да – дължат ли се разноски и в какъв размер, дължат ли се някакви разноски при съгласия от други държави – кои и в какъв размер. Посочено е, че заявителят желае да получи информацията по електронен път, на посочения в заявлението електронен адрес.

Във връзка с това заявление, от директора на Дирекция „А.“ в КОНПИ е изразено становище до главния секретар, че заявлението е основателно като предоставянето на поисканата информация следва да бъде съобразено с разпоредбите на ЗЗКИ. Предложено е също така, поименно посочени служители, да бъдат определени за

отговорни служители, които да преценят и при условие, че исканата информация не представлява „служебна тайна“ да я предоставят. От тях е изготвено становище /л.10-11/, в което сочат, че според тях исканата информация не може и не следва да бъде предоставяна по реда на ЗДОИ, тъй като представлява класифицирана информация и защитена информация – информация, която е станала известна на служителите по повод работата им и съответно защитена като класифицирана информация по см. чл.26, ал.1 ЗЗКИ. Издаването на такава информация, освен, че представлявало нарушение на чл.26, ал.1 ЗЗКИ, според тези лица би могло да доведе до затрудняване на осъществяването на правата на държавата по бъдещото евентуално решение за отнемане, тъй като при разгласяване на информацията ще станат известни процесуалните действия на ищеца КОНПИ и ще бъде нарушен принципът на равенство между страните.

На следващо място предвид сключеното споразумение с Прокуратурата на Република Б., изнасянето на тази информация можело да се възприеме като нерегламентирано предоставяне на информация, представляваща следствена тайна.

На трето място е прието, че част от информацията представлява защитена тайна по см. на чл.7 ЗДОИ – „търговска тайна“, защото информацията относно разходите представлявала търговска тайна, тъй като е част от договорите между възложителя, в случая КОНПИ, и изпълнителя.

Тези съображения са дословно възпроизведени в мотивите на оспорения отказ, с който на основание чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ е отказан достъп на заявителя.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес от оспорването. От представените по делото доказателства от ответника, въпреки дадените указания от съда, не може да се установи датата, на която е връчено решението на оспорващата, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Предоставянето на обществена информация се дължи от задължените субекти, посочени в разпоредбата на чл.3 ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република Б., наричани по-нататък "органи". Съгласно чл.19, ал.4, т.2 от Закона за администрацията за органи на изпълнителната власт се считат и държавните комисии, а според т.4 - ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт. Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество /КОНПИ/ е създадена със Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност /обн.

ДВ, бр.19 от 1 Март 2005г., отменен с § 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, обн. ДВ, бр. 38 от 18 май 2012 г., в сила от 19.11.2012 г., отменен с § 3, т. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество - ДВ, бр. 7 от 19 януари 2018 г., в сила от 23.01.2018 г./ Съгласно действащите към датата на издаване на оспорения акт разпоредби на ЗОПДНПИ, комисията е колективен орган /чл.6, ал.1/, който се представлява от нейния председател – чл.12, ал.1, т.1 ЗОПДНПИ. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган.

Спазено е изискването за форма, разписано в чл.59 АПК, както и специалните изисквания, посочени в чл.38 ЗДОИ – оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма, посочени са фактическите и правните основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност. Не се констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. При извършената проверка за наличие на отменителните основания по чл.146, т.4 и т.5 АПК, съдът намира, че при постановяване на оспореното решение материалният закон е приложен неправилно и същото е в несъответствие с целта му.

Както беше посочено по-горе, според разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.2 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ

обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Изключение от посоченото правило е допустимо при наличие на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове разпоредбата на чл.37, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 вр. т.6 ДР ЗДОИ.

В контекста на изложеното съдът намира, че поисканата от заявителя информация представлява обществена такава по дефиниция – касае се за извършените разходи от страна на комисията във връзка с производството по отнемане на придобитото от Ц. В. имущество. Тези разходи представляват публични бюджетни средства и комисията дължи прозрачност при отчитане на разходването им, съответно предоставяне на информация на гражданите по реда на ЗДОИ относно тях, поради което не може да бъде споделено виждането на юрк.М., че ЗДОИ не намира приложение по отношение дейността на комисията и което виждане не почива на законовите разпоредби.

В изложението по-горе смисъл търсената информация не представлява класифицирана информация по см. на Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/ като позоваването на чл.26, ал.1 от същия закон не обосновава наличието на основание за отказ по чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ. Според посочената разпоредба от ЗЗКИ „Служебна тайна“ е информацията, създавана или съхранявана от държавните органи или органите на местното самоуправление, която не е държавна тайна, нерегламентираният достъп до която би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес. В случая не става ясно защо ответникът приема, че информацията относно размера на направените от него разходи по конкретния случай представлява служебна тайна, нито по какъв начин предоставянето на тази информация би увредило интересите на държавата или трети лица, още повече, че предоставянето по реда на ЗДОИ не представлява „нерегламентиран достъп“, а точно обратното. Както беше посочено по-горе, заявителят е поискал предоставяне на информация относно направените от КОНПИ разходи, представляващи публични бюджетни средства, а не информация относно средствата и имуществото на Ц. В.. В този смисъл и направените разходи не могат да бъдат окачествени като „търговска тайна“ по см. на § 1, т.5 ДР ЗДОИ. Съгласно посочената дефиниция не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. На първо място Комисията е държавен орган, а не стопански субект, съответно не осъществява стопанска дейност, а се финансира от държавния бюджет, поради което посоченото правило е неприложимо към нея. В случай, че копирането на необходимите материали и запитването до чуждестранните власти е възложено на трето лице - търговски субект, то отново няма нарушаване на търговската тайна, защото не е искана информация за този субект, а само за направените от КОНПИ разходи /публични средства/.

В случая не е направен анализ от задължения субект налице ли е надделяващ обществен интерес, при наличие на който той дължи предоставяне на информацията, въпреки наличие на някое от горните обстоятелства /което не се констатира/ и оборването на която презумпция е възложено от закона в негова тежест. Съгласно § 1, т.6 ДР ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата

информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други законосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; когато е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3 - § 1, т.5, б.б, в, г и е ДР ЗДОИ. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.5 ДР ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Не може да бъде възприет и доводът за отказ, мотивиран с това, че предоставянето на исканата информация би могло да се тълкува като нерегламентирано предоставяне на информация, представляваща следствена тайна. Доколкото в случая не се иска информация относно образувано наказателно производство, редът за предоставянето, на която е регламентиран в НПК, за съда остава неясно как предоставянето на данни за извършени разходи от КОНПИ - орган, различен от правоохранителните органи, в чиято компетентност е наказателното преследване, ще доведе до нарушаване на т.нар. следствена тайна. Не е ясно и как предоставянето на информация за направените от комисията разходи във връзка с проверката на имуществото на Ц. В., вкл. разходи за копирни услуги, ще наруши принципа на равенство на страните в бъдещ граждански процес при евентуално предявяване на иск за отнемане на имущество на последния.

Предвид изложеното съдът в настоящия му състав, намира оспореното решение за законосъобразен административен акт – постановен при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Поради това същият ще следва да бъде отменен и делото като преписка да бъде върнато на административния орган с указание да бъде предоставена исканата обществена информация.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Д. Н. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в Решение № Ц4-01-3366/04.10.2017г. на председателя на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество /КОНПИ, сега Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/ по заявление вх.№ 3215/21.09.2017г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника с указание да предостави на Д. Д. Н. исканата със заявление вх.№ 3215/21.09.2017г. обществена информация

в срок от 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: